

Jean-Michel Guesdon et Philippe Margotin

The Beatles compleet

het verhaal van de 213 songs

W BOOKS

INHOUD

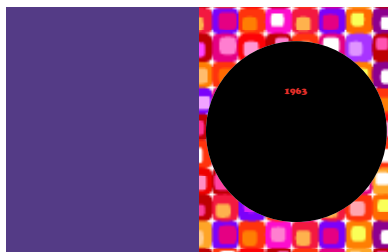
4 VOORWOORD DOOR PATTI SMITH

6 WOORD VOORAF

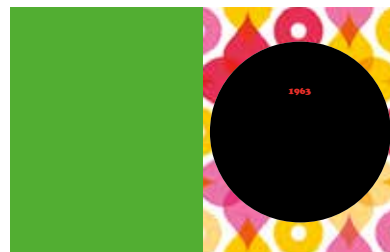
8 HAMBURG: DE LEERJAREN

16

58

64

158

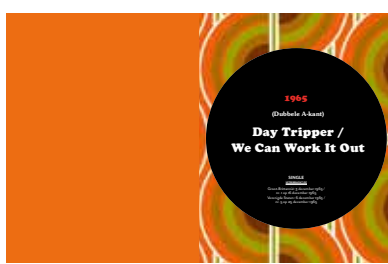
198

204

268

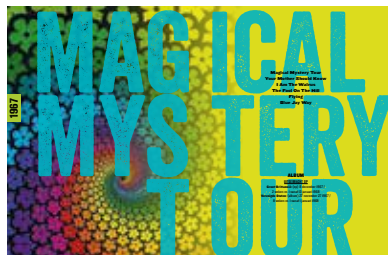
310

316

408

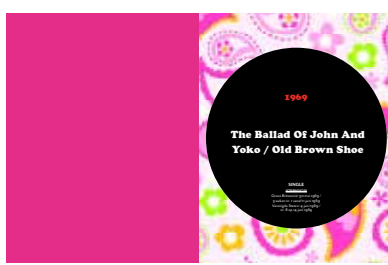
418

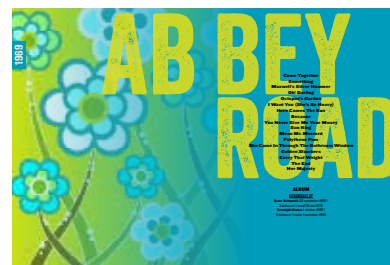
438

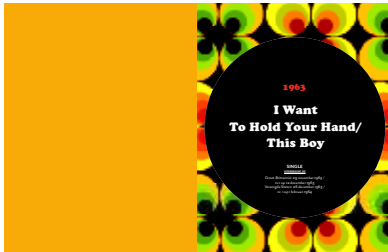
526

540

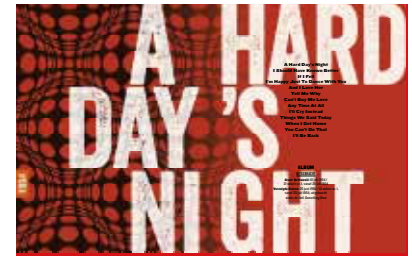
548

72

80

120

214

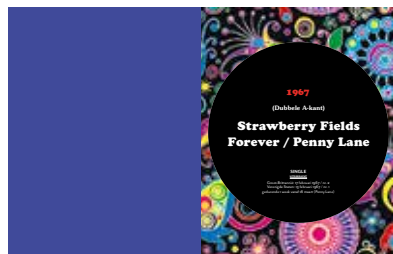
260

264

358

364

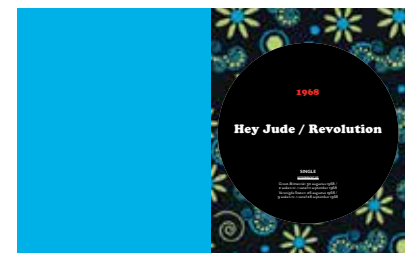
374

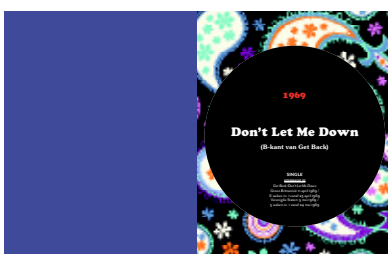
442

448

516

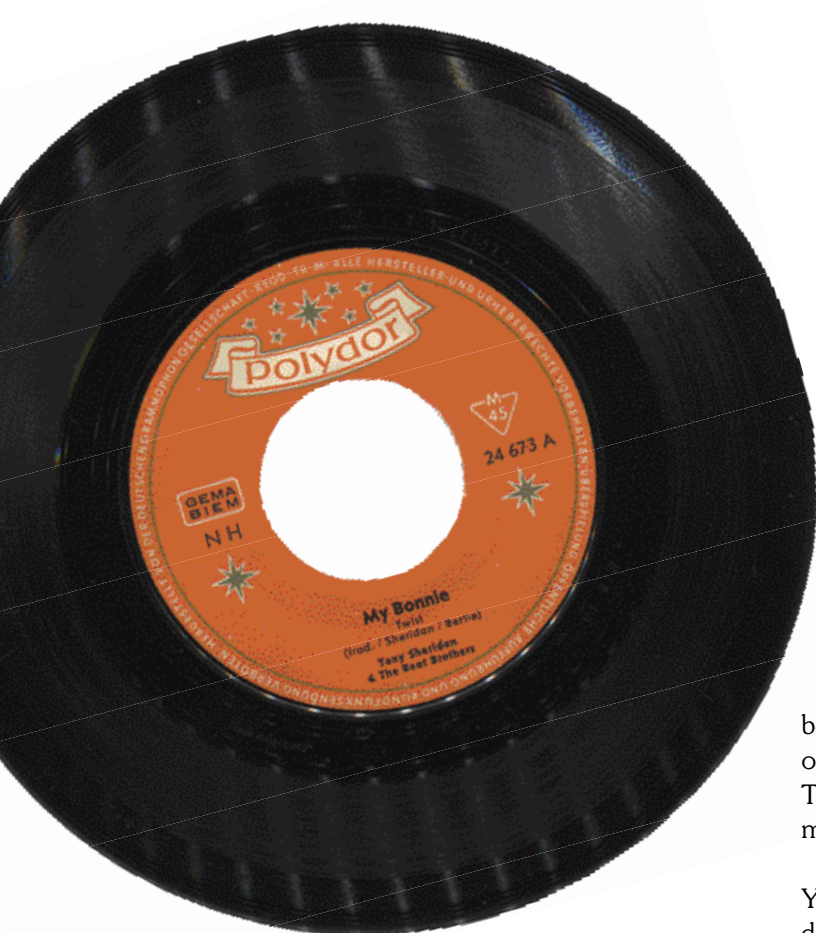
604

608

644

MUZIKANTEN

Tony Sheridan: zang, sologitaar

John: slaggitaar

Paul: basgitaar, achtergrondzang

George: introgitaar, tweede sologitaar, achtergrondzang

Pete Best: drums

OPNAME

Friedrich-Ebert-Halle (Hamburg), 22 juni 1961

TECHNIEK

Producer: Bert Kaempfert

Geluidstechnicus: Karl Hinze

UITGEBRACHT ALS SINGLE

'My Bonnie' / 'The Saints'

Duitsland: augustus 1961

Groot-Brittannië: 5 januari 1962

begint met een zacht, Elvisachtig intro, om vervolgens over te gaan op een rocktempo. Het begeleiden kostte The Beatles geen moeite: ze waren inmiddels volleeerde muzikanten.

'Ain't She Sweet', een door Milton Ager en Jack Yellen in 1927 geschreven song, was een klassieker uit de Amerikaanse populaire muziek. De door John gezongen Beatlesversie was een nerveus rock-'n-rollnummer, dat sterk afweek van de versie van Gene Vincent, waardoor John was geïnspireerd. In 1974 zei John hierover: 'Gene Vincents opname [...] is heel warm en hooggestemd, en meestal deed ik het ook zo, maar die Duitsers zeiden: "Harder, harder" – ze wilden het allemaal meer op een mars laten lijken – en dus speelden we uiteindelijk een hardere versie.'

'Cry for a Shadow' (aanvankelijk 'Beatle Bop' geheeten) was het enige door Harrison en Lennon geschreven Beatlesnummer. De op The Shadows geïnspireerde instrumental was goed uitgevoerd en de gitaar van George klonk prima. Mikten ze op de radio, toentertijd het domein van The Shadows? Niemand weet het zeker.

De andere songs, waaronder 'The Saints' ('When the Saints Go Marchin In') en 'Why', hebben geen bijzondere plaats in de opnamegeschiedenis van The Beatles, maar verschenen wel op talloze albums van Tony Sheridan & The Beatles. De oorspronkelijke single kwam in Duitsland uit onder de naam Tony Sheridan & The Beat Brothers. Waarom niet The Beatles? Kennelijk om verwarring te voorkomen met het woord *Piddle*, dat in het Noord-Duitse dialect 'piemel' betekent. Paul McCartney: 'Onze naam beviel ze niet en ze zeiden: "Verander hem maar in Beat Brothers, dat is voor het Duitse publiek begrijpelijker." We gingen daarin mee, het was voor een plaat.' De naam Beat Brothers raakte echter snel in de vergetelheid.

Tony Sheridan (rechts) verdween na zijn samenwerking met The Beatles enigszins uit de publiciteit, maar profiteerde toch van hun roem omdat een album van hem en The Beatles een gouden plaat werd. Er werden meer dan 1 miljoen exemplaren van verkocht!

Onzekerheid

Over de datum 22 juni wordt nog steeds gedebatteerd. De documenten spreken elkaar tegen.

1962 1963

PLEASE

PLEASE ME

I Saw Her Standing There

Misery

Anna (Go to Him)

Chains

Boys

Ask Me Why

Please Please Me

Love Me Do

P.S. I Love You

Baby It's You

Do You Want To Know A Secret

A Taste Of Honey

There's A Place

Twist And Shout

ALBUM

UITGEBRACHT

Groot-Brittannië: 22 maart 1963 / 30 weken nr. 1

Please Please Me

Het begin van de legende

De eerste twee singles

Vlak nadat The Beatles hun eerste contract hadden getekend, wilde George Martin al een plaat produceren. De opnamecarrière van The Beatles begon met twee singles, songs die later op hun eerste album verschenen. Op dinsdag 4 september 1962 betraden de vier muzikanten opnieuw de Abbey Road Studios voor hun eerste echte opnamesessie. Pete Best was in augustus vervangen door Ringo. De bedoeling was dat The Beatles 'How Do You Do It' van Mitch Murray zouden opnemen, dat volgens George Martin een hit zou worden. The Beatles lieten hem weten dat ze dat soort 'rotzooi' niet wilden uitvoeren, maar wel hun eigen composities. Martin antwoordde: 'Als jullie materiaal kunnen schrijven dat net zo goed is als dit, zal ik het opnemen, maar we beginnen hiermee.'¹ Uiteindelijk gaven ze toe, maar ze eisten dat ze ook 'Love Me Do' opnieuw mochten opnemen. Aan het eind van de dag was Martin niet tevreden over het drumwerk van Ringo en besloot hij de opname over te doen.

Een week later, op 11 september, keerden The Beatles terug naar de studio. Ringo werd vervangen door Andy White, een professionele drummer die door George Martin was ingehuurd om 'te zorgen dat het goed was'. Aan het eind van de sessie was de eerste single klaar: 'Love Me Do' voor de A-kant en 'P.S. I Love You' voor de B-kant. 'How Do You Do It?' kwam niet meer uit (het verscheen in 1995 op *Anthology 1*). De single kwam op 5 oktober 1962 uit in Groot-Brittannië; in december stond 'Love Me Do' op 17 in de hitparade. Op 26 november namen The Beatles hun tweede single 'Please Please Me' op, die met 'Ask Me Why' op de B-kant in Groot-Brittannië op 11 januari 1963 uitkwam. Deze single haalde plaats 2 op de populaire *Record Retailer*-hitlijst, en de eerste plaats op de meeste andere lijsten.

Een livealbum

Gezien het succes van de eerste twee singles besloot Martin zo snel mogelijk een album uit te brengen. Hij overwoog opnamen te maken in de Cavern Club in Liverpool, waar The Beatles vaak optraden, om zo hun kracht als liveband vast te leggen, maar hij beseftte dat de technische situatie in de club niet goed was en zocht naar een andere manier om het geluid van een livealbum te creëren. Norman Smith kwam met de oplossing. Smith was de eerste geluidstechnicus van de band. Hij werkte samen met The Beatles van de eerste auditie tot *Rubber Soul* in 1965. Om in de studio een livesfeer te creëren nam hij de instrumenten niet geïsoleerd op, maar plaatste hij de microfoons uit de buurt van de instrumenten om de algemene stemming van de sessie vast te leggen. Deze methode, waarbij het geluid van een liveoptreden wordt gesimuleerd, was destijds in studio's ongebruikelijk.

Op 11 februari 1963, tussen 10 uur en 22.45 uur, leverden The Beatles een ongelooflijke prestatie: ze namen elf songs op in nauwelijks meer dan twaalf uur. Toen ze die maandagmorgen Studio 2 van Abbey Road betraden, waren ze niet in topvorm. Door vermoeidheid na de vele optredens van de voorafgaande maanden waren ze allemaal ziek – vooral John, die keelpijn had. Norman Smith herinnerde zich 'de grote glazen pot met Zubeskeelsnoepjes boven op de piano. Krankzinnig genoeg lag daarnaast een grote slof Peter Stuyvesant-sigaretten, die ze voortdurend rookten.'² 's Avonds rond kwart voor elf stonden de elf songs op de band.

Eén song, 'Hold Me Tight', werd niet afgemaakt en belandde op het tweede album, *With The Beatles*. Vijf

1. Martin en Hornsby, *All You Need Is Ears*.

2. Mark Lewisohn, *The Complete Beatles Recording Sessions* (Londen: The Hamlyn Publishing Group/EMI, 1988).

In december 1963 waren The Beatles te gast in de beroemde tv-show *Thank Your Lucky Stars*.

Love Me Do

McCartney-Lennon / 2:19

SONGWRITERS

John en Paul

MUZIKANTEN

Paul: zang, bas, handgeklap

John: achtergrondzang, mondharmonica, handgeklap

George: slaggitaar, handgeklap

Ringo: drums (versie 1), tamboerijn (versie 2) handgeklap.

Andy White: drums (versie 2)

OPNAME

Abbey Road: 4 en 11 september 1962 (Studio 2)

AANTAL TAKES: 18

MIX

Abbey Road: 11 september 1962 (Studio 2) /
25 februari 1963 (Studio 1)

TECHNIEK

Producer: George Martin

Geluidstechnicus: Norman Smith

Assistent-technici: onbekend voor de opnamesessies
op 4 en 11 september 1962; 25 februari 1963 A.B. Lincoln

UITGEBRACHT ALS SINGLE

'Love Me Do' / 'P.S. I Love You'

Groot-Brittannië: 5 oktober, 1962 /
nr. 17 op 27 december 1962

Verenigde Staten: 27 april 1964 /
nr. 1 op 30 mei 1964

Achtergrond

In 1972 zei John in een interview met *Hit Parader*: 'Een van de eerste nummers die we hebben geschreven, was 'Love Me Do'. Paul begon eraan toen hij een jaar of vijftien was. Het was het eerste eigen nummer dat we durfden te spelen.' Vreemd genoeg schreef John het nummer vooral aan Paul toe, terwijl Paul in zijn hoofd had dat ze het samen hadden geschreven: 'We hebben 'Love Me Do' volledig samen gedaan. Misschien kwam het idee oorspronkelijk van mij, maar bij sommige liedjes was het echt fifty-fifty, en ik denk ook in dit geval.'¹ Volgens Pete Best had hij het gehoord op een middag in april 1962 tijdens een repetitie in hun Hamburgse appartement en heette het toen 'Love, Love Me Do'. Ze probeerden het bluesy te laten klinken, maar Paul erkende: 'Het klonk blank, want we waren jonge, blanke muzikanten uit Liverpool.' 'We schreven 'Love Me Do' en 'I Saw Her Standing There' en legden de grondslag voor een partnerschap (...) De harmonica was een voltreffer. John speelde goed mondharmonica.'² George Martin vond de tekst niet heel goed; Paul claimde desondanks dat hij de auteur was.

Productie

'Love Me Do' was een van de vier songs die The Beatles speelden tijdens de proefopname op 6 juni 1962. Tijdens de eerste sessie op 4 september wilde Martin een harmonicapartij toevoegen. Hij vroeg: 'Speelt iemand hier harmonica? Dat zou leuk zijn. Ik denk niet aan iets bluesachtigs, jij wel, John?'⁴ John, die meestal de

1. Miles, *Paul McCartney*.

2. *The Beatles Anthology*.

3. Miles, *Paul McCartney*.

4. Geoff Emerick, *Here, There and Everywhere: My Life Recording the Music of The Beatles* (New York, Gotham Books, 2007).

Op 4 september 1962 poseren Ringo, Paul, John en George tijdens de opname van 'Love Me Do'.

VOOR BEATLESFANATEN

De rechten op 'P.S. I Love You' en 'Love Me Do' behoren tegenwoordig toe aan Paul, via zijn muziekuitgeverij MPL Communications Ltd. Oorspronkelijk bezaten Ardmore & Beechwood de rechten op de eerste single 'Love Me Do' / 'P.S. I Love You'. 'Paul kon deze rechten jaren later terugkrijgen, als onderdeel van een deal met EMI.'³ Het is moeilijk te geloven dat Paul van alle Beatlesongs alleen de rechten op twee samen met John geschreven nummers bezit. John had zelfs helemaal geen rechten op Beatlesongs. Beide songs zijn intussen vijftig jaar oud en daarom in Europa rechtenvrij.

Fans zwaaien trots met hun kaartjes voor het Beatles-concert van 15 november 1963 in Colston Hall in Bristol.

All I've Got To Do

Lennon-McCartney / 2:02

SONGWRITER

John

MUZIKANTEN

John: zang, slaggitaar

Paul: achtergrondzang, basgitaar

George: achtergrondzang, sologitaar

Ringo:: drums

OPNAME

Abbey Road: 11 september 1963 (Studio 2)

AANTAL TAKES: 15

MIX

Abbey Road: 30 september 1963 (Studio 2) /
29 oktober 1963 (Studio 3)

TECHNIEK

Producer: George Martin

Geluidstechnicus: Norman Smith

Assistent-technici: Geoff Emerick

Achtergrond

'All I've Got to Do' werd volledig door John geschreven – 'Daar probeer ik weer om Smokey Robinson te zijn,' zei hij later.¹ Paul kreeg het nummer pas voorgelegd bij aankomst in de studio, vlak voor de opnamen. Wegens gebrek aan zelfvertrouwen bij John? Mogelijk. John had zowel het openingsakkoord als het thema van de song gebaseerd op 'You Can Depend on Me' van Smokey Robinson. Het leek erop dat John tijdens het schrijven de Amerikaanse markt op het oog had. De telefoon die in de song wordt vermeld, was destijds in de VS meer in zwang dan op de Britse eilanden. 'All I've Got to Do' is de enige Beatlessong waarvan het einde wordt geneuried.

Productie

Op 11 september 1963, op de kop af een jaar na de opname van hun eerste single, ging de band opnieuw de studio in om vijf nieuwe nummers voor hun tweede album op te nemen. De dag werd in twee sessies opgedeeld. 'All I've Got to Do' werd in de eerste sessie opgenomen. Er waren veertien takes nodig, alsmede een vijftiende voor een overdub. Op 30 september werd de monomix gemaakt, terwijl The Beatles vakantie hielden: John zat in Parijs, George was in New York en St. Louis, en Paul en Ringo waren in Griekenland. De stereomix werd gemaakt op 29 oktober.

VOOR BEATLES-FANATEN

Op het linkerkanaal van de stereomix is te horen dat Ringo het pedaal van zijn bassdrum had moeten smeren: het piept tijdens de hele song!

1. Miles, *Paul McCartney*.

**PLEASE
QUEUZE
ON
OTHER SIDE
OF THIS BOARD**
FOR
**THE
BEATLES**
CONCERT TICKETS.

**BOOKING OFFICE OPEN
FRIDAY 15 - NOV. 10 TO 11**

Ticket To Ride

Lennon-McCartney / 3:09

SONGWRITER

John

MUZIKANTEN

John: zang, slaggitaar

Paul: basgitaar, achtergrondzang, sologitaar

George: gitaar

Ringo: drums, tamboerijn

OPNAME

Abbey Road: 15 februari 1965 (Studio 2)

AANTAL TAKES: 2

MIX

Abbey Road: 18 en 23 februari 1965 (Studio 2) /
15 maart 1965 (Studio 2)

TECHNIEK

Producer: George Martin

Geluidstechnicus: Norman Smith

Assistent-technici: Ken Scott, Jerry Boys, Malcolm Davies

UITGEBRACHT ALS SINGLE

'Ticket to Ride' / 'Yes It Is'

Groot-Brittannië: 9 april 1965 /
3 weken op nr. 1 vanaf 24 april 1965

Verenigde Staten: 9 april 1965 /
1 week op nr. 1 vanaf 22 mei 1965

Achtergrond

'Ticket to Ride' was een song waarop John zeer gesteld was. Hij beschreef het als een van de eerste heavy metal-opnamen. In 1970 verklaarde hij: 'Het is een heavy nummer, en de drums zijn ook heavy. Daarom vind ik het goed.'¹ John vond dat het nummer vooral zijn werk was en vervolgde: 'Pauls bijdrage zat in de manier waarop Ringo drumde.'² Pauls reactie hierop was: 'John nam niet de tijd om uit te leggen dat we met elkaar een hele, drie uur durende schrijfsessie aan die song hebben gewerkt en dat we uiteindelijk de hele tekst, de harmonieën en alle kleine dingetjes voor elkaar hadden.'³ Volgens Paul was de song voor 60 procent Johns werk.

De oorsprong van de titel is onduidelijk. Volgens Paul kwam het stadje Ryde ter sprake, maar was het idee afkomstig van John. Misschien herinnerden ze zich dat ze begin jaren zestig Bow Bars hadden bezocht, een café van een nicht van Paul en haar man in het stadje Ryde. Misschien wekte de dubbele betekenis van Ryde en Ride hun belangstelling. Volgens een andere lezing verklaarde John dat *ticket to ride* een benaming was voor de werkvergunning die Hamburgse prostituees van de plaatselijke GGD kregen. Eén ding is zeker: 'Ticket to Ride' betekende voor The Beatles een keerpunt. De sound is anders en agressiever, wijkt af van pure rock-'n-roll en heeft een voor die tijd vernieuwende structuur. Paul: 'In plaats van te eindigen zoals het voorafgaande couplet, wijzigden we het tempo. (...) We kwamen bijna op het idee van een nieuw stukje song bij de fade-out van deze

1. Sheff, *The Playboy Interview with John Lennon & Yoko Ono*.

2. Ibid.

3. Miles, *Paul McCartney*.

4. Ibid.

5. Martin, *Playback*.

Paul McCartney en John Lennon tijdens de opname van een promotiefilmpje voor 'Ticket to Ride' in 1965.

song (...) Het was destijds heel radicaal.⁴ Gedurende 1965 werd de muziek geladener. Op 13 mei brachten The Rolling Stones 'I Can't Get No Satisfaction' uit. The Beatles hadden de verandering al zien aankomen.

Productie

'Ticket to Ride' was de eerste song die voor het album *Help!* werd opgenomen. Het nummer werd op 15 febru-

ari in een sessie van drie uur op de band gezet. The Beatles handhaafden de methode om eerst de ritmische basis op één spoor van de viersporentape op te nemen. De eerste poging mislukte, de tweede take voldeed. In zijn aantekeningen geeft George Martin het volgende schema:⁵ spoor 1: bas en drums / spoor 2: John op Fender en George op twaalfsnarige Rickenbacker / spoor 3: zang van John en enkele zangpartijen van Paul

Oorspronkelijke titel: *Les Beatles, La Totale*

Tekst: Jean-Michel Guesdon en Philippe Margotin

Voorwoord: Patti Smith

© Editions du Chêne EPA – Hachette Livre, 2013

Voor de Nederlandse uitgave: *The Beatles, het verhaal van 213 songs*

© 2015, Davidsfonds Uitgeverij nv

Quinten Metsysplein 12, 3000 Leuven

www.davidsfondsuitgeverij.be

www.twitter.com/davidsfonds

www.facebook.com/davidsfondsuitgeverij

Vertaling: Guus Houtzager, Robert Sanders, Nicole Seegers/Vitataal

Redactie: Vitataal, Feerwerd

Opmaak: Elixyz Desk Top Publishing, Groningen

D/2015/0240/32

ISBN 978-90-5908-661-9

NUR 660, 666

Exploitatierecht voor Nederland: WBOOKS BV

Boerendanserdiijk 33a, 8024 AE Zwolle

www.wbooks.com

info@wbooks.com

ISBN 978-94-625-8088-6

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Op 6 juni 1962 veranderde zowel het leven van The Beatles als de geschiedenis van de popmuziek voorgoed. Het was immers de dag waarop de Fab Four de befaamde Abbey Road Studios in Londen voor het eerst betraden. George Martin, platenbaas van het kleine Parlophonlabel, had de groep uitgenodigd voor een proefopname. Hoewel The Beatles een nerveuze indruk maakten, bleek hun auditie een schot in de roos. Martin bood de jonge muzikanten een platencontract aan, wat het begin van een succesverhaal betekende. De daaropvolgende jaren spendeerden John Lennon, Paul McCartney, George Harrison en Ringo Starr nog ettelijke uren in de Abbey Road Studios. In acht jaar tijd namen ze maar liefst 13 albums en meer dan 200 singles op.

The Beatles compleet is een boek vol unieke informatie en anekdotes. Getuigenissen van familie en medewerkers werpen een nieuw licht op de ontstaansgeschiedenis van alle 213 nummers die de groep tussen 1962 en 1970 uitbracht. Ook wie geïnteresseerd is in instrumenten, opnameprocedures en studiotechnieken zal aan zijn trekken komen. Kers op de taart is het voorwoord van de Amerikaanse rockzangeres, dichteres én Beatledan Patti Smith.